

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιω. 3, 13-17)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στό Χανόπουλο, στίς 7/9/07)

1. Δέν μᾶς ξεχνᾶ ποτέ

Ἄς εὐχαριστήσουμε τόν Κύριο πού μᾶς ἀξίωσε νά ἔρθουμε στήν Ἐκκλησία, γιά νά Τόν εὐχαριστήσουμε, νά Τόν προσκυνήσουμε καί νά ἐπικαλεστοῦμε τό ἔλεός Του, τήν χάρη Του, τήν στοργή Του καί τήν ἀγάπη Του, ὁ καθένας γιά τόν ἑαυτό του καί γιά ὅλους τούς γνωστούς καί ἀγαπητούς μας.

Λέει, ἕνας μέγας σοφός: «Δέν ἔχει ἀξία νά μάθεις τά μυστικά τοῦ σύμπαντος. Δέν ἔχει ἀξία νά μάθεις πόσα εἶδη ζώων εἶναι στήν ξηρά καί πόσα στήν θάλασσα. Δέν ἔχει ἀξία νά μάθεις, πῶς λειτουργεῖ ἡ καρδιά καί πῶς ὁ ἐγκέφαλος. Ἀξία ἔχει, νά μάθεις καί νά ξέρεις ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί ὅτι μᾶς ἀγαπάει».

Ἐρώτημα: Πόσο μᾶς ἀγαπάει; Ποιά εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς;

Ἐμεῖς, οἱ ἄνθρωποι, τίς περισσότερες φορές κοροϊδεύουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο, μέ τήν ψεύτικη ἀγάπη καί λέμε: «Μέ ἀγαπάει σάν τό φίδι στόν κόρφο του»

Ὅμως ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς λέγει: Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπάει, σάν πατέρας.

Τί σημαίνει πατέρας; Τό ἐξήγησε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, καί εἶπε:

«Ἐπάρχει στόν κόσμο πατέρας, πού θά τοῦ ζητήσει τό παιδί του ψωμί καί θά τοῦ ρίξει πέτρα στό κεφάλι; Ἐπάρχει πατέρας, πού θά τοῦ ζητήσει τό παιδί του ψάρι, καί θά τοῦ δώσει φίδι νά τό δαγκώσει καί νά δηλητηριαστεῖ; Καί ἂν ἐσεῖς», εἶπε ὁ Κύριος, «ἄνθρωποι γεμάτοι πάθη καί κακία, γιά τά παιδιά σας εἴσαστε πάντοτε στοργικοί καί εὐεργετικοί, πόσο πιά πολύ θά εἶναι πρόθυμος νά σᾶς εὐεργετήσῃ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος;»

Καί πάλι λέγει ὁ ἴδιος ὁ Θεός: «Ἐπάρχει περίπτωση μιά μάνα νά ξεχάσει τό παιδί της καί νά τό ἀφήσει ἀφρόντιστο; Καί ἂν ἀκόμη βρεθεῖ μάνα πού θά ξεχάσει τό παιδί της, Ἐγώ ποτέ δέν θά σᾶς ἐγκαταλείψω».

Ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο: «Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον» Τόσο πολύ

ἀγάπησε ὁ Θεός τούς ἀνθρώπους... Ὅχι τὰ ζῶα, οὔτε τὰ δένδρα, οὔτε τίς πέτρες. Τούς ἀνθρώπους. «Ὡστε ἔδωκε τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ». Τόν πρόσφερε θυσία τόν Υἱόν Του τόν Μονογενῆ γιά μᾶς.

Ἐ, λοιπόν. Ἄν ὁ Θεός, δέν λυπήθηκε οὔτε τό Παιδί Του, γιά τό δικό μας καλό, γιά νά μᾶς σώσει, εἶναι αὐτονόητο ὅτι θά μᾶς δώσει -πολύ περισσότερο- καί ὅλα ἐκεῖνα τὰ «μικροπράγματα», πού μᾶς εἶναι χρήσιμα καί ὁμορφαίνουν τή ζωή μας.

Ἐπάρχει περίπτωση νά Τοῦ ζητᾶμε κάτι καί νά μή μᾶς τό δίνει;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι: Ὅπως ἕνας πατέρας δέν ἀφήνει τό παιδί του νά κάνει στραβοδουλειές πού θά τό καταστρέψουν, ἔτσι καί ὁ Θεός δέν μᾶς δίνει ἐκεῖνα πού Τοῦ ζητᾶμε «ἀφρόνως», δηλαδή χωρίς μυαλό καί φρονιμάδα.

Ἀφήνει ποτέ ὁ πατέρας τό παιδί του νά μπλέξει στά ναρκωτικά, στόν ὑπόκοσμο; Ποτέ!

Ἄν ἔχει λίγο μυαλό ὁ πατέρας, ἀφήνει νά μπαίνει ἡ ἀμαρτία μέσα στήν καρδιά τοῦ παιδιοῦ του; Ὅχι! Ἀλλά τί κάνει; Φροντίζει νά τό μαζέψει καί νά τό κάνει ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ.

2. Κύριος οἰκτίρμων καί ἐλεήμων

Ὅμως, ἐνῶ τόσο πολύ μᾶς ἀγαπάει ὁ Θεός, ἐμεῖς τόν πικραίνουμε. Φτάνουμε σέ σημεῖο νά Τόν βρίζομε καί μέ τό στόμα καί μέ τήν καρδιά μας καί μέ τίς πράξεις μας. Παράδειγμα: Ἀμαρτία εἶναι νά λιγουρευτεῖ κανεῖς καί νά φάει ἀρτύσιμο τήν Παρασκευή, ξεχνώντας ὅτι τήν ἡμέρα αὐτή σταυρώθηκε ὁ Χριστός, γιά μᾶς.

Ἀλλά πῶς νά τό χωνέψουμε ἀδελφοί μου, ἕνας ἄνθρωπος νά ἀνοίγει τό στόμα του καί νά βλαστημάει τόν Θεό, μέ λόγια, πού ἂν τοῦ πεῖ ἕνας ἄλλος γιά τόν ἑαυτό του, θά τόν σφάξει; Πῶς νά τό χωνέψουμε;

Ὅμως ὁ Θεός μᾶς ἀντιμετωπίζει σάν καλός Πατέρας. Ἀκοῦστε τί λέει μέ τό στόμα ἑνός Προφήτη, γιά μᾶς, πού ξεχνᾶμε τό νόμο του καί προτιμᾶμε τήν ἀμαρτία: «Τί νά σέ κάνω; Πόσο πρέπει νά σέ τιμωρήσω, γιά τίς πράξεις σου, γιά τήν συμπεριφορά σου, γιά τήν νοοτροπία σου; Τί πρέπει νά κάνω, ὅταν βλέπω βρωμιές καί ἄτακτες πράξεις ἀπό ἐκείνους πού ἔπρεπε νά περιμένω ὑπακοή καί δοξολογία; Ὅμως, Ἐγώ, ὅταν σκέφτομαι νά σέ τιμωρήσω, γίνομαι ἄνω-κάτω. Δέν μπορῶ νά τά βρῶ μέ τόν ἑαυτό Μου. Μεταστρέφεται ἡ καρδιά

Μου. Γυρίζει ή καρδιά μου σάν σβούρα μέσα μου. Γι' αυτό «ού ποιήσω κατά τήν ὀργή μου». Δέν θέλω ποτέ νά κάνω ὅπως μέ ὀδηγεῖ ὁ θυμός μου. Γιατί; Διότι «Θεός εἶμι Ἐγώ καί οὐκ ἄνθρωπος» Ἐγώ εἶμαι Θεός, δέν εἶμαι ἄνθρωπος.

Ποιό εἶναι τό γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου; Ὅταν τόν κυριεύσει ἕνα πάθος, χάνει μυαλό, χάνει κρίση, χάνει συναίσθηση καί κάνει τά πιό ἀνεπίτρεπτα πράγματα. «Ἐγώ ὁμως», λέει ὁ Θεός, «εἶμαι Θεός. Ξέρω καί κυβερνάω τόν ἑαυτό Μου. Ἀκόμη καί θυμός νά μέ καταλάβει, δέν τόν ἀφήνω νά μέ πάει ὅπου θέλει». Εἶμαι Θεός καί ὄχι ἄνθρωπος.

Ὅταν ρώτησε ὁ Μωσῆς τόν Θεό: «πῶς Σέ λένε Θεέ μου;» τοῦ ἀπάντησε: «Κύριος οἰκτίρμων καί ἐλεήμων, μακρόθυμος καί πολυέλεος» Βάλτε τα αὐτά μαζί, γιά νά καταλάβετε τί εἶναι ὁ Θεός.

Ποιός νά μετρήσει ἀδελφοί μου τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ; Ποιός νά συλλογιστεῖ τήν καλωσύνη Του; Καί ἐμεῖς, γογγυσμό καί ἁμαρτίες. Καί τό χειρότερο ἀπό ὅλα καταφρόνηση.

-Ἔλα καημένε, δέν ὑπάρχει τίποτε.

-Βρέ, ἡ αἰώνια ζωή ὑπάρχει!

-Ἔ, καί ποιός τήν εἶδε;

-Ἄνθρωπέ μου ὁ Χριστός ἦρθε στόν κόσμο γιά νά μᾶς σώσει ἀπό τήν αἰώνια καταδίκη, καί ἐσύ μιᾶς σάν νά μήν εἶναι τίποτε, καί λύνεις τά προβλήματα αὐτά μέ κουβεντούλες τοῦ καφενείου;

Αὐτή εἶναι ἡ κατάστασή μας. Εἴτε πάθος σαρκικό μας καβαλήσει, εἴτε πάθος ψυχολογικό, εἴτε τό μυαλό μᾶς ἀρχίσει νά δουλεύει σάν ξεχαρβαλωμένο ρολόι πού δείχνει ὅτι ὦρα θέλει, τό ἀποτέλεσμα εἶναι τό ἴδιο: ἡ ζωή μᾶς γίνεται ἀντίθετη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

3. Κοιτάζεις τό Σταυρό μέ τά μάτια τῆς πίστεως;

Ἀλλά ὁ Θεός ἔψαξε νά βρεῖ φάρμακο. Ὅταν ἔφυγε ὁ Ἰσραήλ ἀπό τήν Αἴγυπτο, πέρασε τήν Ἐρυθρά θάλασσα. Πῶς; «Σταυρόν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας, ράβδω τήν Ἐρυθράν διέτεμε». Ἔκανε μέ τό ραβδί του ἕνα σταυρό ἐπάνω στήν Ἐρυθρά καί ἀνοιξε ἡ θάλασσα καί πέρασε ὁ λαός ὀλόκληρος σάν σέ ξηρά.

Καί ὅταν ἦταν στήν ἔρημο, ἐνῶ τούς ἔδωσε ὁ Θεός μάνα καί ὀρτύκια νά

τρῶνε, ἄρχισαν νά γογγύζουν. Καί τότε ἦρθε ἡ τιμωρία. Παρουσιάστηκαν φίδια, τούς δάγκωναν καί πέθαιναν. Ἀλλά ὁ Θεός δέν ἤθελε νά πεθάνουν. Καί τί ἔκανε; Ἔδωσε φάρμακο.

Εἶπε στό Μωυσῆ «φτειάξε ἕνα στύλο καί κάρφωσε πάνω ἕνα χάλκινο φίδι. Καί πές στό λαό: Κάθε φορά πού θά τούς δαγκάνει φίδι, νά γυρίζουν τά μάτια τους καί νά κοιτάζουνε αὐτό τό φίδι πού κάρφωσες. Τό θέλημά μου εἶναι βλέποντάς το νά θεραπεύονται. Ὅχι μέ φάρμακα καί μέ ὀρούς, ἀλλά μόνο πού θά βλέπουν τό φίδι, νά φέρνουν στό νοῦ τους ὅτι εἶναι δική μου εὐεργεσία καί θά γίνονται ἀμέσως καλά».

Καί πραγματικά ὅταν τούς δάγκωναν τά φίδια ἦταν σάν νά τούς τσιμποῦσαν μυῖγες. Γινόντουσαν ἀμέσως καλά. Γιατί; Γιατί ἡ δύναμη καί ἡ θεραπεία εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Λέει ἕνα τροπάριο τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ: Ὅταν κάρφωσε τό χάλκινο φίδι πάνω στό Σταυρό ὁ Μωυσῆς, «ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ», κάρφωσε τό «πῆμα». Τί σημαίνει «πῆμα»; Εἶναι τό δηλητήριο πού φέρνει τόν θάνατο. Δηλαδή, τί κάρφωσε πάνω στό Σταυρό ὁ Μωυσῆς;

Τόν θάνατο κάρφωσε! Καί ὁποῖος εἶχε μάτια νά κοιτάζει τό Σταυρό πού ἔφτειαξε ὁ Μωυσῆς, μέ τό χάλκινο φίδι, ὁ θάνατος ἔφευγε ἀπό κοντά του. Ἀλλά σάν νά μήν ἔφτανε αὐτό, ἦλθε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ὑψωσε ἕνα ἄλλο φίδι πάνω στό Σταυρό· τόν ἑαυτό Του. Καί ὁποῖος πιστεύει σ' Αὐτόν, ἔχει ζωήν αἰώνιον. Σώζεται ἀπό τόν θάνατο μιά γιά πάντα.

Διότι «οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον», τόσο πολύ ἀγαπάει ὁ Θεός τόν κόσμο, «ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν», ὥστε ὁποῖος στρέφει τά μάτια τῆς καρδιάς του στό Χριστό, ἀποκτάει αἰώνια ζωή.

Τό ἐρώτημα εἶναι: Ἐσύ κοίταξες ποτέ τόν Χριστό πάνω στό Σταυρό μέ πίστη;

Ἄν ναί, πρέπει ἔχει γεμίσει ὁ Χριστός τόν νοῦ σου καί τήν καρδιά σου.

Ἄν ὄχι ἀκόμη, φρόντισε ὅσο πιό γρήγορα μπορεῖς νά τόν κοιτάξεις καί νά τόν βάλεις στήν καρδιά σου, γιατί εἶναι ὁ Θεός καί σωτήρας μας.

Λέει πάλι ὁ Θεός: «Κατάλαβες τί εἶμαι Ἐγώ ἀπέναντί σου; Βάλε με σφραγίδα στή καρδιά σου. Βάλε με σφραγίδα στό μπράτσο σου! Καί νά τό δείχνεις, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη Μου καί οἱ εὐεργεσίες Μου σέ σένα!»

Ὅταν λέμε σφραγίδα στό μέτωπο, στήν καρδιά καί στό μπράτσο, τί ἐννοοῦμε; Βάλε τόν Χριστό στήν καρδιά σου, ἀγάπα Τον. Ἔχε Τον καί στό νοῦ σου, νά Τόν θυμᾶσαι, νά μήν ξεχνᾶς τίς εὐεργεσίες Του. Καί στό μπράτσο σου. Κάνε δηλαδή, νά εἶναι γεμάτα τά χέρια σου καί οἱ ἐνέργειές σου, ἀπό τήν καλωσύνη

του Χριστού, από έργα αγάπης, στοργής, πίστης.

Εμείς σήμερα, έχουμε απλοποιήσει στην χριστιανική πίστη. Νομίζουμε ότι σφραγίδα του Χριστού είναι μόνο ένα σταυρουλάκι στο στήθος μας.

Καλότυχος όμως ο άνθρωπος που όχι μόνο όταν φορά τό Σταυρό του, αλλά και κάθε στιγμή επικαλείται τό όνομα του Χριστού. Καλότυχος πάλι ο άνθρωπος, που χαράζει πάνω του μέ πίστη τόν Σταυρό και έχει τήν δύναμή Του στην καρδιά και στό νοῦ του.

Αυτό είναι τό μήνυμα τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Αυτό είναι και τό μήνυμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, πρὶν ἀπό τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καί αυτό είναι τό μήνυμα τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας, πού γιορτάσαμε τήν γέννησή Της, ἡ ὁποία ἔφερε χαρά «πάση τῇ οἰκουμένη» Γιατί; Γιατί εἶχε βάλλει τόν Θεό και τό θέλημα Του και στό κεφάλι και στην καρδιά και στά χέρια Της. Καί ὅλα ὅσα ἔκανε, ἦταν τόσο ἅγια και ἱερά, ὥστε ἀξιώθηκε νά γίνει «Παναγία» και Μητέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νά Τήν ἐπικαλούμεθα και νά ἔχουμε τήν βοήθεια της.

Σέ ὅλους μας νά δώσει ὁ Θεός αυτό τό μεγάλο καλό: Νά προχωροῦμε πρὸς τά ἔμπρός, ποθώντας: μεγαλύτερη αγάπη πρὸς τόν Χριστό. Περισσότερα καλά ἔργα. Μεγαλύτερη ὀρεξη στην προσπάθεια νά καταλάβουμε τί είναι ὁ Θεός και Σωτήρας μας.

Και νά μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεός νά Τόν ἀκολουθοῦμε πιό ζεστά. Ἀμήν.-